

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžk/20/2018
Identifikačné číslo spisu: 1017200490
Dátum vydania rozhodnutia: 20.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1017200490.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobcu (sťažovateľ): minister spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská komora exekútorov, Disciplinárna komisia, Šustekova 49, Bratislava, za účasti: H. S. Y., súdny exekútor, X. X, U., zastúpený: Fridrich Paľko, s. r. o., Gr?sslingova 4, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 8DS/DK 21/2016 zo dňa 14.02.2017, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti právoplatnému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/67/2017-31 zo dňa 22.03.2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/67/2017-31 zo dňa 22.03.2018 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „správny súd“) podľa ust. § 98 ods. 1 písm. e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) odmietol žalobu žalobcu z dôvodu, že žalobca nemá žalobnú legitimáciu v zmysle § 178 SSP na podanie predmetnej žaloby, keďže nijako nepreukázal ukrátenie na jeho subjektívnych právach a právom chránených záujmoch.

2. Podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 8DS/DK 21/2016 zo dňa 14.02.2017 vydaného vo veci disciplinárneho konania vedeného proti disciplinárne obvinenému súdному exekútorovi H. S. Y., so sídlom exekútorského úradu v Bratislave, Košická č. 6, ktorým tento nebol uznaný za vinného, že:

- pri výkone exekúcie vedenej na jeho úrade pod sp. zn. EX 320/02 bezdôvodne nekonal najmenej 122 mesiacov od 04.11.2014, kedy prijal uznesenie OS Bratislava I o zamietnutí námietok povinného proti exekúcii do 20.01.2014, kedy vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie príkazanim pohľadávky z

účtu v banke,

- pri výkone exekúcie vedenej na jeho úrade pod sp. zn. EX 321/02 bezdôvodne nekonal najmenej 99 mesiacov od 09.09.2004, kedy prijal uznesenie OS Bratislava I o zamietnutí námietok povinného proti trovám exekúcie do 20.01.2014, kedy vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke,

- pri výkone exekúcie vedenej na jeho úrade pod sp. zn. EX 342/02 bezdôvodne nekonal najmenej 117 mesiacov od 12.03.2004, kedy prijal uznesenie OS Bratislava I o zamietnutí námietok povinného proti exekúcii do 20.01.2014, kedy vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke,

- pri výkone exekúcie vedenej na jeho úrade pod sp. zn. EX 343/02 bezdôvodne nekonal najmenej 116 mesiacov od 01.04.2004, kedy prijal uznesenie OS Bratislava I o zamietnutí námietok povinného proti exekúcii do 20.01.2014, kedy vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke,

čím nespáchal disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“ alebo „zákon č. 233/1995 Z. z.“), a preto mu žalovaným nebolo uložené disciplinárne opatrenie.

3. Krajský súd napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že aktívna procesná legitimácia žalobcu ako procesná podmienka v zmysle ust. § 178 ods. 1 SSP, ktorá robí procesný subjekt osobou oprávnenou na podanie žaloby, v sebe zahŕňa kumulatívne dva predpoklady, a to postavenie účastníka v administratívnom konaní, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy a súčasne ukrátenie na subjektívnych právach spojených s vydaním napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy.

4. Krajský súd uviedol, že žalobca bol účastníkom administratívneho konania, ktorého začatie sám inicioval podaním disciplinárneho návrhu voči exekútorovi H. S. Y..

5. V rámci administratívneho konania žalobca ako splnomocnený oprávnený správny orgán realizoval svoje verejno-mocenské oprávnenie vyplývajúce mu z § 223 ods. 2 veta prvá Exekučného poriadku voči príslušnému exekútorovi. Rozhodnutie vydané v uskutočnenom disciplinárnom konaní sa nemôže nijako týkať subjektívnych práv fyzickej osoby - ministra spravodlivosti SR (bez ohľadu na to, kto túto funkciu zastáva, ktoré by vychádzali z konkrétneho právneho predpisu, ovplyvňovali by jeho právnu pozíciu, zasiahli by do jeho právnej sféry alebo spôsobili zmenu jeho právneho postavenia.

6. Krajský súd preto dospel k záveru, že žalobca nespĺňa procesnú podmienku osoby oprávnenej na podanie žaloby, aktívnu procesnú legitimáciu vyplývajúcu z § 178 ods. 1 SSP. Žalobca v podanej žalobe nijako neodôvodnil ukrátenie na svojich subjektívnych právach napadnutým rozhodnutím žalovaného.

7. Keďže žalobca nespĺnil procesnú podmienku osoby oprávnenej na podanie žaloby, a tým aktívnej procesnej legitimácie žalobcu vyplývajúcej z ust. § 178 ods. 1 SSP, pre absenciu druhého predpokladu splnenia podmienky aktívnej procesnej legitimácie, ktorým je nesporné ukrátenie na subjektívnych právach, krajský súd žalobu podľa ust. § 98 ods. 1 písm. e) SSP, ako podanú zjavne neoprávnenou osobou, odmietol.

8. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 170 písm. a) SSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko žaloba bola odmietnutá.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

9. Proti právoplatnému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave podal v zákonnej lehote žalobca (ďalej aj ako „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť, v ktorej navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

10. V dôvodoch namietal, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže jeho podanie bolo nezákonne odmietnuté.

11. Upozornil na ust. § 225 ods. 1 Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že účastníkom disciplinárneho konania je navrhovateľ a exekútor, proti ktorému návrh na začatie disciplinárneho konania smeruje.

12. Mal za to, že gramatickým výkladom vyššie citovaného ustanovenia je možné dospieť k záveru, že podľa Exekučného poriadku správnu žalobu je možné podať do 15 dní od doručenia rozhodnutia disciplinárneho senátu. Zákon žiadnym spôsobom neprecizuje osoby oprávnené na podanie správnej žaloby, určuje len začiatok plynutia lehoty na jej podanie. Keďže rozhodnutie sa doručuje účastníkom konania, z logiky veci vyplýva, že tieto osoby sú teda aj oprávnené na podanie správnej žaloby podľa ust. § 228d ods. 8 Exekučného poriadku.

13. Sťažovateľ uviedol, že krajský súd absolútne opomenul znenie ust. § 177 ods. 2 SSP, ktoré umožňuje podať správnu žalobu prokurátorovi a iným osobitným zákonom oprávneným subjektom aj v prípadoch, ak nedošlo k porušeniu subjektívnych práv. Predmetné ustanovenie predstavuje výnimku, keď správna žaloba nesmeruje k ochrane subjektívnych práv.

14. Ďalej tvrdil, že v posudzovanom prípade Exekučný poriadok v ust. § 228d ods. 8 umožňuje podať účastníkom disciplinárneho konania správnu žalobu, z čoho je zrejmé, že boli naplnené podmienky aplikácie ust. § 177 ods. 2 SSP, a teda minister spravodlivosti bol oprávnený prostredníctvom správnej žaloby žiadať preskúmanie zákonnosti disciplinárneho rozhodnutia. Sťažovateľ mal za to, že v prípade, ak osobu aktívne legitimovanú na podanie správnej žaloby označí osobitný predpis podľa ust. § 171 ods. 2 SSP, tak v súlade so zásadou *lex specialis derogat legi generali* sa na daný subjekt už neuplatňujú ďalšie podmienky procesnej aktívnej legitimácie stanovené v § 177 ods. 2 SSP.

15. Aj napriek argumentačnej línii prezentovanej žalobcom, kedy podľa právneho názoru žalobcu v posudzovanom prípade nebolo potrebné preukazovať porušenie alebo ohrozenie subjektívnych práv, bol sťažovateľ toho názoru, že minister spravodlivosti v postavení účastníka konania v disciplinárnom konaní je aj napriek výkonu svojich verejno-mocenských oprávnení nositeľom subjektívnych práv a povinností.

16. Mal za to, že ak zákon dáva ministrovi spravodlivosti právo disciplinárnej iniciatívy, tak tomuto právu zodpovedá aj náležitá ochrana a možnosť jej uplatnenia v právnom štáte.

17. Dodal, že minister spravodlivosti vystupuje v disciplinárnom konaní ako jeden z účastníkov konania a s disciplinárne obvineným nie je vo vzťahu nadriadenosti, prípadne podriadenosti, a preto by mal mať k dispozícii aj rovnaké procesné podmienky obrany a ochrany. Podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva sa všeobecné ustanovenia predpisov trestného práva aplikujú aj na prípady tzv. správneho trestania. V tom prípade má aj minister spravodlivosti ako účastník konania pred disciplinárnym senátom svoje subjektívne práva ako napr. právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania, odôvodnenie rozhodnutia. V prípade, ak rozhodnutie disciplinárneho senátu trpí vadami, ak odôvodnenie rozhodnutia disciplinárneho senátu je nejasné a nezrozumiteľné, nedáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom disciplinárneho konania, je možné hovoriť o porušení subjektívnych práv účastníka disciplinárneho konania.

18. V neposlednom rade sťažovateľ poukázal na judikatúrny posun rozhodovacej praxe súdu, kedy súd doposiaľ neuplatňoval preukazovanie porušenia subjektívnych práv zo strany žalobcu, hoci táto zákonná formulácia nie je nová v Správnom súdnom poriadku a existovala už v čase platnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku.

19. Vyjadril presvedčenie, že napádané rozhodnutie výrazným spôsobom vybočuje z doteraz stabilnej rozhodovacej praxe súdu, ktorú demonštratívne preukazuje rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k.

1S/36/2016-38 zo dňa 05.10.2017, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/121/2016-19 zo dňa 05.09.2017, kedy Krajský súd v Bratislave konal a rozhodol o žalobe ministra spravodlivosti o preskúmanie zákonnosti rozhodnutie v obdobných právnych veciach.

20. Z uvedených rozhodnutí teda vyplýva, že krajský súd rozhoduje odlišne v obdobných veciach. V jednom prípade žalobe vyhovie - zaoberá sa ňou a v druhom prípade skutkovo a procesne rovnakom ju odmietne z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie, z čoho je možné vyvodit', že sám súd je zdrojom hlbokých a trvalých právnych inkonzistencií.

21. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zo dňa 14.06.2018 uviedol, že navrhuje, aby najvyšší súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

22. Účastník konania H. S. Y. - súdny exekútor prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zo dňa 13.06.2018 uviedol, že správny súd vec správne právne posúdil, keď žalobu žalobcu zákonne odmietol, a preto navrhol kasačnému súdu, aby kasačnú sťažnosť proti uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zamietol ako nedôvodnú.

III.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu dôvodov uvedených v kasačnej sťažnosti (§ 440 ods. 1, 2 SSP) a konštatoval nasledovné;

24. Z ustanovenia § 223 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. je zrejmé, že toto neobsahuje osobitnú úpravu na podanie správnej žaloby v zmysle § 177 ods. 2 in fine SSP. Ide len o všeobecné znenie právnej úpravy, týkajúcej sa možnosti preskúmania rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy v správnom súdnictve so stanovením osobitnej lehoty na podanie správnej žaloby, aká sa vyskytuje aj v iných právnych predpisoch. Nepredstavuje tak lex specialis vo vzťahu k všeobecnej úprave aktívnej procesnej legitímácie, ako sa nesprávne domnieva žalobca.

25. Z obsahu súdneho ako aj administratívneho spisu je nesporné, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie Slovenskej komory exekútorov - Disciplinárnej komisie č. 8DS/DK 21/2016 zo dňa 14.02.2017, ktorým žalovaný rozhodol tak, že súdny exekútor H. S. Y. nebol uznaný vinným za nekonanie pri svojej exekútorskej činnosti, ktoré bolo bližšie špecifikované vo výrokovej časti preskúmaného rozhodnutia.

26. Podľa § 228d ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. v znení účinnom od 01.04.2017 proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu, ktorým sa rozhodlo o tom, či sa exekútor dopustil disciplinárneho previnenia nie je možné podať opravný prostriedok. Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu možno podať správu žalobu do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia, ktorým sa rozhodlo o tom, či sa exekútor dopustil disciplinárneho previnenia. Na konanie o správnej žalobe je kauzálne príslušný Krajský súd v Banskej Bystrici; jeho obvodom je celé územie Slovenskej republiky.

27. Z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že toto výlučnú príslušnosť súdu pre konkrétne stanovený predmet konania.

28. V danom prípade ide o osobitný druh príslušnosti, na základe ktorej je určený konkrétny súd na prejednanie a rozhodnutie veci v prípadoch určených zákonom.

29. Vychádzajúc z gramatického výkladu ust. § 228d ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. je zrejmé, že zákonodarca v tomto ustanovení upravil príslušnosť Krajského súdu v Banskej Bystrici v prípade riešenia správnych žalôb, ktoré budú podávané proti rozhodnutiam disciplinárneho senátu pôsobiaceho pri Slovenskej komore exekútorov.

30. V čase podávania žaloby, t. j. 03.04.2017, ako aj v čase rozhodovania Krajského súdu v Bratislave, t. j. 22.03.2018, bolo toto ustanovenie účinné.

31. Keďže príslušnosť ako jednu z procesných podmienok konania je súd povinný skúmať v každom štádiu konania, je možné konštatovať, že krajský súd procesne pochybil, keď v danej veci pristúpil k vydaniu rozhodnutia o odmietnutí konania namiesto toho, aby vec postúpil Krajskému súdu v Banskej Bystrici, ktorý v danej veci je kauzálny príslušným súdom na prejednanie predmetnej správnej žaloby.

32. Vzhľadom na uvedené kasačný súd dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/67/2017-31 zo dňa 22.03.2018 je potrebné zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie. Tento bude postupovať v zmysle vyššie uvedeného právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

33. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.